הרי גופין מוחלקים הרי שמות מוחלקים אלא

שבא על אלמנה אחת שלש ביאות היכי דמי

אי דלא אתרו ביה פשיטא דאינו חייב אלא

אחת אלא דאתרו ביה אכל חדא וחדא אמאי

אינו חייב אלא אחת שוהתנן ינזיר שהיה

שותה יין כל היום כולו אינו חייב אלא אחת

אמרו לו אל תשתה אל תשתה והוא שותה

חייב על כל אחת ואחת לא צריכא ישבא על

אלמנת ראובן שהיתה אלמנת שמעון שהיתה

אלמנת לוי מהו דתימא הרי שמות מוחלקים

קמ"ל גופים מוחלקים בעינן וליכא יאלמנהי

וגרושה וחללה זונה האי תנא מאי קסבר אי

קסבר איסור חל על איסור איפכא נמי ואי

קסבר יאין איסור חל על איסור אפילו כסדר

הזה נמי לא אמר רבא האי תנא איסור חל על

איסור לית ליה יאיסור מוסיף אית ליה

אלמנה אסורה לכהן גדול ושריא לכהן הדיום

הויא לה גרושה מיגו דאיתוסף לה איסורא

לגבי כהן הדיום איתוסף לה איסורא לגבי

כהן גדול ועדיין שריא למיכל בתרומה הויא לה חללה מיגו דאיתוסף איסורא למיכל

בתרומה איתוסף איסורא לגבי כהן גדול

אלא זונה מאי איסור מוסיף אית בה אמר

רב חנא בר רב קטינא הואיל ושם זנות

א) מיר מב. מכות כא. חולין פב:, ב) [בכח"י אלמנה וגרושה וכו'. והוא

פיסקא מהברייתא דלעיל.

וכן בדפו"ר יש הפסק פיסקא בין תיבת וליכא

לתיבת אלמנהן, ג) כריתות

כג. שבועות כד. פסחים לו. נזיר ד., ד) חולין

קא. קיג: סנהדרין פא. מעילה טו. כרימות כג. יבמות לב., ה) ח"כ פ׳

אמור פרק ב, 1) [בכח"י נוסף: לומר לך. וכעי"ז ברי"ף], 1) [ל"ל גרע.

(רש"ש)], ק) ובדפו"ר:

(, ע ט), ע) [בדפו״ר: משס], () [לעיל כא ע״ב], () [לעיל כא ע״ב],

כ) [לי], ל) [ברש"י שברי"ף

נוסף: ואע"פ שבכהן גדול בלאו אחד נאמרו],

מ) [ברש"י שברי"ף: ששס זונה פסול אף בישראל],

() ועיין יומא עג ע״אן,

ם) ויבמות לב.ן, ע) ווע"ע

ם) [יכנות לכ.], של היה ב תום' כריתות כג. ד"ה ומי], ב) [מכאן עסוה"ד

נראה דאכ"מ, ול"ב. ויתכן שמקומו בסוה"ע אחר תיבת כהונה וקאי על דברי

רב אשיו. ל) וכל ע"או.

ק) [נדל"ל: כיון דאין חללה אלא מאיסור כהונה זונה הריא חללה לא הריא],

הרי גופים מוחלקים ושמות מוחלקים. נראה דנכדי נקט שמות מוחלקין שהרי בא על שלשה נשים נדות בהעלם אחת חייב על כל אחת ואחת ואע"פ שהן שם אחד כלומר שכולן נשים לאיש

> של ג' בני אדם לאו דוקא דה"ה ג' אלמנות של אדם אחד וכן משמע מדמשני אלא שבא על אלמנה אחת ג׳ ביאות ולא משני שבא על שלשה אלמנות של אדם אחד מכלל דכה"ג חייב שלשה: פרט לכ"ג שבא על אחותו אלמנה. מימה מאי האמר בסמוך דרבי שמעון לית ליה חיסור חל על איסור אימא דאיסור חל על איסור לית ליה איסור מוסיף אית ליה והאי איסורא מוסיף הוא גבי אחותו שהרי מעיקרא היה האיסור משום אחותו וכשנתאלמנה איתוסף בה איסור אלמנה [דהוי איסור מוסיף א לגבי משוח מלחמה שאינו אחיו וכל הנשים האסורות לכ״ג אסורות אף למשוח י) מלחמהבן וי"ל דאיתא בברייתא אחרת יי דרבי שמעון אפילו איסור מוסיף לית ליהג א"נ יש לומר דהכי מייתי כיון דר"ש לית ליה איסור חל על איסור ואע"ג דהוי איסור חמור על איסור קל כי החיא דאוכל נבילה ביום הכפורים דלה חל חיסור יום הכפורים שהיא בכרת על איסור נבלה שהיא בלאו הכי אית לן למימר דלית ליה איסור מוסיף באיסור קל על איסור חמור כי ההיא דכ"ג שבא על אחותו אלמנהש:

מ״ט פוסל בישראל תני תנא קמיה דרב ששת כל שהוא ביקח הרי הוא בלא יקח כל שאינו ביקח אינו בלא יקח פרט לכהן . גדול שבא על אחותו אלמנה אמר ליה דאמר לך מני ר' שמעון היא דאמר אין איסור חל על איסור ידתניא רבי שמעון אומר האוכל נבילה ביום הכפורים פמור דאי רבנן הא אמרי קאיסור חל על איסור אפי׳ תימא רבנן כי אמרי רבנן איסור חל על איסור ה"מ איסור חמור על איסור קל אבל איסור קל על איסור חמור לא חייל איכא, דאָמרי הא מני רבָנן היא דאמרי איִסור חל על איסור וכי אמרי רבגן איסור חל על איסור הגי מילי איסור חמור על איסור קל אבל איסור קל על איסור חמור על חייל דאי ר"ש השתא איסור חמור על איסור קל לא חייל איסור קל על איסור חמור מיבעיא מהו דתימא איסור כהונה שאני קמ"ל אמר ליה רב פפא לאביי ישראל הבא על אחותו יזונה משוי לה חללה משוי לה או לא משוי לה מי אמרינן קל וחומר מחייבי לאוין הויא חללה מחייבי כריתות לא כל שכן או דילמא אין חללה אלא מאימור כהונה אמר ליה יאין (איסור) חללה אלא מאיסור כהונה בלבד אמר רבא מנא הא מילתא דאמור רבנן אין חללה אלא מאיסור כהונה דתניא ∘לא יאמר גרושה בכהן גדול ותיתי בקל וחומר מכהן הדיום ואנא אמינא השתא לכהן הדיום אסורה לכהן גדול מיבעיא למה נאמרה °כשם שחלוקה גרושה מזונה וחללה בכהן הדיום כך חלוקה בכהן גדול פשימא מיגרע גרעה אלא כשם שחלוקה גרושה מזוגה וחללה בכהן הדיום כך אלמנה חלוקה מגרושה וחללה זונה בכהן גדול חללה למה נאמרה אין חללה אלא מאיסור כהונה זונה למה נאמרה נאמר כאן זונה ונאמר להלן זונה מה כאן זרעו חולין אף להלן זרעו חולין אמר רב אשי יהילכך כהן הבא על אחותו

מי משוי לה ללקות כהן עליה משום חללה או לא: לכ"ג מיבעיא. מהדיוטותו זוגה חללה או לא: לכ"ג מיבעיא. מהדיוטותו נאסרה עליו: **כשם שחלוקה גרושה מזונה וחללה**. האמורות אצל כהן הדיוט שייחד לה לאו לעצמה ואשה גרושה מאישה לא יקסו (ויקרא כא) ללמדך שאם זונה וחללה וגרושה היא לוקה עליה אף משום גרושה כך חלוקה בכ"ג אע"פ שנאמרו (לו) בו בלאו אחד: פשיטא מיגרע גרע. בחמיה וכי מפני שנעשה כ"ג נחמעטה קדושתו הלא מהדיוטותו נחלקה עליו לשני לאוין: כך חלוקה אלמנה מגרושה כו'. שאם היתה אלמנה וגרושה וחללה זונה חייב על כל אחת ואחת . והאי דנקט תנא לפלוגי אלמנה ולא אינטריך לפלוגי חללה מזונה משום דחללה דמוחלקת מזונה מכהן הדיוט קים לן דגלי בגרושה וה״ה בחללה אבל אלמנה דאיחוספא בכ״ג ולא מלינו בה שנחחלקה אינטריך ליה למילף: **חללה למה נאמרה**. הרי אסורה לכהן הדיוט לומר לך אין חללה אלא מאיסור כהונה מקרא ימירה דרשי? דהאי דהדר כמבה להכי כמבה לומר שחלמד מסדר האמור חללה אחר אלמנה וגרושה שאין איסורן נוהג אלא בכהנים ולא כחבה אחר זונה שמצינו ששם זנות פוסל בישראל לומר לך שאין נקראת חללה אלא מביאת פסול כהונה לבדה ולא מביאת איסור הנוהג אף בישראל: **ונאמר להלו.** בכהן הדיוט: מה כאן. בכ"ג זרעו חולין דכתיב לא יחלל: הילכך. הואיל ואין חללה אלא מאיסור כהונה: כהן. הדיוט או כ"ג שבא על אחותו פנויה:

ראיתוסף בה איסורא למיכל בתרומה הוא איסור מוסיף, דאיסור מוסיף באותה חתיכה דאמרינן בשבועות שתים [שם] כשנוסף לחתיכה זו איסור מפני האיסור מוסיף, דאיסור מוסיף באותה חתיכה דאמרינן בשבועות שתים [שם] כשנוסף לחתיכה זו איסור מפני האיסור הוסיף, דאיסור מוסיף, באותה חתיכה דאמרינן בשבועות שתים אם נוסף לה איסור במה שהיתה מותרת בה כדהכא דגרושה שנעשית חללה אם היתה בת כהן היתה מותרת בתרומה נעשית חללה ואסורה בתרומה מגו דאיתוסף בה איסורא לגבי תרומה איתוסף נמי איסורא לגבי כהן שחייב עליה אף משום חללה אפילו היתה בת ישראל, דשם חללה איסור מוסיף הוא שאם היתה בת כהן אוסרה לחתיכה בתרומה שהיתה מותרת בה כדכתבינן. אסורה. שכהן לוקה עליה אף משום גרושה. חללה למה שהיו איסור מוסיף הוא שאם היתה בת כהן שונה אלא בכהנים. כאן. נאמרה. הרי אסורה לכהן הדיוט. אין חללה. מסדר הענין אתה למד שלא כתב חללה אחר זונה מפני [שמצינו] שם זנות פוסל [בישראל] כדלעיל, אלא כתבו אחר אלמנה וגרושה שאין איסורן נוהג אלא בכהנים. כאן. בכהן גדול. להלן. בכהן הדיוט. חולין. חללים דכתיב בכהן גדול ולא יחלל. הילכך. ק) אין חללה אלא מאיסור כהונה.

נזיר שהיה שותה וכו'. ייוכל הני חייב במלקות קא מיירי: לא לריכא שבח. ביחה חחת על חלמנת רחובן שהיתה וכו': חיסור מוסיף חים ליה. שהוא חל על איסור כשהאיסור השני מוסיף עליה לאוסרה אחד כדמפרש ובכריסות פ"גן (דף טו.) אלה האי דנקט ג' אלמנות במה שהיתה מותרת לו מחמת איסור ראשון אית ליה שהוא חל

אע"פ שהיתה אסורה לו מחמת איסור ראשון להתחייב שתים הילכך בזמן שהן כסדר יש בכולן איסור מוסיף כדמפרש ואזיל אלמנה לא היתה אסורה לכהן הדיוט: נסגרשה מגו דהיתוסף עלה. מחמת שם גרושה איסור אצל הדיוט שהיתה מותרת לו: אימוסף בה איסור גרושה אלל כ"ג. ואע"פ שאסורה לו כבר ומיחייב שתים: למיכל בתרומה. אם בת כהן היא: מגו דאימוסף בה איסורא. משום חללה למיכל בתרומה כדילפינן מלא יחלל דנתחללה מקדושתה: אימוסף בה איסור לגבי כ"ג. ללקות חף משום חללה: מחי חיסור מוסיף אית בה. במה נאסרה ש משום זה שלא נאסרה קודם לכן: הואיל ושם זנות פוסל אפי׳ בישראל. כגון אם זינתה תחתיו נאסרת על בעלה הכא נמי אע"ג דהאי זנות לאו תחת בעלה הוא מיהו שם זנות אשכחן ביה מוסיף בעלמא: כל שהוא ביקח. והוא אשה בבתוליה יקח וסמיך ליה אלמנה וגרושה וחללה זונה לא יקח כל שאתה קורא בה כשהיא בתולה יקח דראויה לכ"ג ישנו בבל יקח אם היתה אלמנה: פרט לכ"ג וכו'. שאינו לוקה עליה משום איסור כהונה אלא משום איסור אחותו: פטור. מכרת דלא אתי איסור יום כפורים ומיחל אאיסור נבילה דקדים אם נתובלה מערב יום כפורים הרי קדם איסור נבילה ואם

נתנבלה ביום כפורים אפי׳ הכי

אסורה היתה עליו מבערב משום

אבר מן החי: איסור חמור על איסור קל. יום כפורים שהוא בכרת על

איסור נבילה שהוא בלאו: אבל

איסור קל כו'. כגון אלמנה לכהן

גדול על איסור אחותו שהיא בכרת:

ואיכא דאמרי הא מני. דאילטריך

ליה למילף דלא ליחול איסור אלמנה

לכ"ג על איסור אחותו: רבנן היא.

דאמרי איסור חל על איסור הילכך

אינטריך להו למילף דה"מ איסור חמור על איסור קל אבל קל על

חמור לא חייל: איסור כהונה שאני.

שריבה בהן הכתוב מלות יתירותי

הילכך אפילו קל על חמור דעלמא ליחול קא משמע לן: זונה משוי לה.

פשיטא יונה משוי לה דהא

נבעלה בעילת פסול ואסורה לכהן

משום זונה אלא הא מיבעיא לי חללה

אַלמנה וגרושה ַוְחֲלֶלְה זֹנְה אֶת אֵלֶה לֹא יִקְּח כִּי אָם בְּתוּלְה יִקְּח כִּי אָם בְּתוּלְה ַמעַמָּיו יִקַּח אִשָּה: . ויקרא כא יד

תורה אור השלם

2. וְהוּא אִשָּׁה בְּבְתוּלֶיהָ ויקרא כא יג

מוסף רש"י

האוכל נבילה ביום הכפורים. נשוגג, פטור. מחטאת, דאין איסור יום הכפורים חל על איסור נבלה, ואם בו ביום נתנבלה, אפילו הכי היתה אסורה לכר מן החי (פטחים לו.). דלא אתי כרת דיום הכפורים וחייל על איסור נבלה או אאיסור אבר מן החי אם לא נתנבלה מבערב (שבועות וכעי"ז כריתות כג.). דלא אמריגן מיגו דאמי יום הכפורים ואימוסף איסורא לגבי שאר מילי אמוסף נמי לגבי נבלה. ור"ש לטעמיה דאמר במסכת כרימות (כג.) דאפילו איסור חמור לא אתי וחייל על איסור

ע א מיי׳ פ״ה מהל׳ נזירות הלכה לאוין רכ: עא ב מיי פי"ו מהלי

ליסורי ביאה הלי״א: עב ג מיי׳ שם הל״ח ופי"ד מהל' מאכלות

איסורי ביאה הל' ח ט י סמג לאוין קלט: הל"א סמג לארן :סעי׳ ח

עה ו מיי שם פי"ט הלי ה ממג שם טוש"ע הה"ע סרי ז מערי יב: עו ז מיי שם הל"ה

מוסף תוספות

לגבי משוח שעבר תוס׳ הרח״ש. דלמחר תהא אסורה לכה"ג שיתמנה אחריו של זה. ליטכ"ל. שהיה מותר בה קודם . שנעשית אלמנה ועכשיו ב. כדאיתא ביומא בסוף ב. בי היות ביוטא בסוף פרק בא לו וכו׳ ושמעינן ליה לר׳ יוסי דלית ליה פוק בא לו זכן ושמעינן ליה לר' יוסי דלית ליה איסור חל על איסור באיסור כולל ובאיסור מוסיף אית ליה בפרק ד׳ אחין. שס. ג. בפרק ד׳ . אחיז גבי נשא חי ואח״כ נשא מת דקאמר ר״ש אינו חייב אלא משום אחות אשה בלבד ולא חייל אע"ג דאיתוסף בה איסור לגבי שאר אחין. תוס' שכועות כד: ד"ה ומאן.

תום' ר"י הזקן

אלמנת ראובן. שהיא היתה אלמנה משלשה אנשים והתרו בו התראה אחת משום אלמנה. כסדר וגרשה לשני ונשאת לשני וגרשה ונשאת לכהן ונתחללה בביאתו ואח״כ נבעלה לפסולים או לקרובים . בעילת זנות ונעשית זונה. בעילוו ונותו הנעשית חבה, 9) זונה הויא חללה לא הויא. איכא מ״ד דה״ג איסור מוסיף ואיסור כולל אית ליה. והעיקר דאיסור מוסיף לחודיה נרסינן. ואיסור מוסיף הוא שאוסרה במה שהיתה מותרת בה כגון גרושה שנעשית חללה יכול לאסור החתיכה דהיינו האשה את היא כח כהן, הילכך שם דחללה על גרושה הוא איסור מוסיף ואפילו היא בת ישראל אתי וחייל ולוקה עליה כהן שתים. וכן . נמי אם האיסור המוסיף למי החתיכה למי שהיה מותר בה בתחלה קודם בייה ביי בונורג שיחול עליה השני כדברירנא כדברירנא התם בשבועות 3) ובסוף כל בשבו כוול הבשר. ואיסור כולל הוא כשנוסף לו איסור בחתיכות אחרות שהיה מותר בהן כדאיתא בשבועות שתים (כד, ב), הילכך הא דאמרינן הכא הויא לה חללה מגו